

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76Ek/1780/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119399684
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dávid Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119399684.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Š. M., D.: XX.X.XXXX, O. X, XXX XX G.-R., proti povinnému: O. M., D.: X.X.XXXX, O. XXXX/X, XXX XX G.-R., zast. Mgr. Karol Grega, advokát so sídlom Štúrova 101, 059 21 Svit, o nepeňažné plnenie - odovzdanie kľúča od vchodových dverí do bytu č. 15 na 5. poschodí na Moldavskej ulici č. 7 v Košiciach, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, taktó

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a .
- II. Súd trový exekučného konania povinnému n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.10.2019 domáhal od povinného vymoženiu nepeňažného nároku, a to odovzdanie kľúča od vchodových dverí do bytu č. 15 na 5. poschodí na Moldavskej ulici č. 7 v Košiciach na základe exekučného titulu: Uznesenia Okresného súdu Košice II sp.zn. 37C/58/2018 vydaného dňa 21.11.2018 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/156/2019 zo dňa 31.07.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 16.09.2019.
2. Súd po posúdení návrhu na vykonanie exekúcie dňa 29.10.2019 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Juraj Sabol, so sídlom exekútorského úradu: Hutnícka 1, 04001 Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. EX 511/19.
3. Súdny exekútor doručil súdu dňa 18.12.2019 návrh povinného (ďalej aj „povinnej“) na zastavenie exekúcie (ďalej aj „Návrh“) spolu s vyjadrením oprávneného k návrhu. Ďalej uviedol, že povinný podal návrh v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému.
4. Povinný v návrhu namietal splnenie povinnosti, nakoľko po doručení rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/156/2019 zo dňa 31.07.2019 odovzdal dňa 14.09.2019 za prítomnosti dvoch svedkov oprávnenému kľúč do poštovej schránky, pričom ako dôkaz predložil fotografiu kľúča pri poštovej schránke oprávneného. Povinný namietal, že svoju povinnosť uloženú súdom nemohol splniť iným spôsobom, nakoľko oprávnený neposkytol povinnému žiadnu súčinnosť a na komunikáciu nereagoval. Povinný tiež namietal, že sa s oprávneným po vydaní exekučného titulu snažil komunikovať za účelom odovzdania kľúča. Predmetná exekúcia je podľa názoru povinného nedôvodná už len pre neposkytnutie súčinnosti zo strany oprávneného. Povinný ďalej namietal nejednoznačnú identifikáciu predmetu kľúča od vchodových dverí, nakoľko v exekučnom titule (resp. jeho výrokovej časti) nie je presne vymedzený a mohlo by dôjsť k jeho zámene, v dôsledku čoho chýba exekučnému titulu vo výrokovej časti jednoznačnosť a nezameniteľnosť. Povinný tiež vyjadril pochybnosti o vlastníckom práve ku kľúču od vchodových dverí, nakoľko ten zaobstaral syn účastníkov konania za vlastné finančné prostriedky. Na základe vyššie uvedených skutočností povinný navrhol zastaviť exekúciu a tiež aby súd povinnej priznal náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného vyjadril dňa 09.12.2019, pričom poukázal na zjavné nedostatky v tvrdeniach povinného. Oprávnený uviedol, že v jeho poštovej schránke sa nenachádzal žiaden kľúč od povinného v dôsledku čoho by došlo k splneniu povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu. Oprávnený navyše poukázal na fakt, že pokiaľ povinný namietal, že z výroku rozhodnutia nie je možné jednoznačne identifikovať kľúč (teda povinný sa bránil, že nevie aký konkrétny kľúč má odovzdať oprávnenému), do poštovej schránky tak mohol údajne vložiť ľubovoľný iný kľúč. Oprávnený ďalej uviedol, že kľúč bol jasne vymedzený v rozhodnutiach Okresného súdu Košice II ako aj Krajského súdu v Košiciach, pričom povinný úmyselne nerešpektuje vyššie uvedené rozhodnutia. Oprávnený tiež poukázal na skutočnosť, že s vlastníckym právom k predmetnému kľúču sa už vysporiadal súd v základnom konaní. Oprávnený záverom uviedol, že dosiaľ nedošlo zo strany povinného k odovzdaniu kľúča, a teda splneniu povinnosti priznanej exekučným titulom, a na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd návrh povinného zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

6. Podľa § 568 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) ak dlžník nemôže splniť svoj záväzok veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná, nastávajú účinky splnenia záväzku, ak jeho predmet dlžník uloží do notárskej úschovy na účely splnenia záväzku. Vynaložené potrebné náklady s tým spojené znáša veriteľ.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie, pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

13. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

14. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

15. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie si povinný svoju povinnosť nesplnil v zmysle právoplatných a vykonateľných exekučných titulov. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začalo dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku.

16. Exekučný súd, ako už bolo spomenuté, nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal. Pokiaľ povinný spochybňuje vlastnícke právo oprávneného k predmetnému kľúču, ide o skutočnosť, ktorá mala byť namietaná v základnom konaní. Rovnako pokiaľ ide o spochybňovanie výroku rozhodnutia o jednoznačnosti a určitosti predmetu odovzdania veci do dispozičnej sféry oprávneného. Vyššie uvedenú skutočnosť mohol povinný napadnúť v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Exekučný súd však nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania sa účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný, a nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Súd nad rámec svojej činnosti však uvádza, že výrok Okresného súdu Košice II práve uvádza, ktorý kľúč má povinný odovzdať oprávnenému - kľúč od konkrétnych vchodových dverí. Nie je preto možné ďalej predpokladať, že ku konkrétnym vchodovým dverám existuje viacero kľúčov (druhovo odlišných) ale práve naopak, ide o vchodové dvere k bytu, ku ktorým pasuje druhovo jeden kľúč (resp. viac druhovo rovnakých kľúčov), ktorý môžu mať vo svojej dispozícii viaceré osoby, najmä pokiaľ ide o užívateľov konkrétneho bytu a teda aj povinný. Ten je v zmysle exekučného titulu povinný odovzdať kľúč od konkrétnych vchodových dverí ku ktorým pasuje aj konkrétny kľúč, a teda ani bližšia absencia jeho popisu vo výroku rozhodnutia nemôže spôsobiť nevykonateľnosť samotného exekučného titulu. O danej skutočnosti svedčí aj fakt, že sám povinný mal vedomosť o aký konkrétny kľúč ide, nakoľko sa ho pokúsil odovzdať oprávnenému.

17. Povinný v návrhu ďalej namietal odovzdanie kľúča do poštovej schránky oprávneného za prítomnosti dvoch svedkov, pričom ako dôkaz poskytol súdu fotografiu kľúča pri poštovej schránke. Tu súd uvádza, že takáto fotografia ani samotná prítomnosť svedkov nepreukazuje, navyše za popretia uvedenej skutočnosti samotným oprávneným, že povinný splnil svoju povinnosť. Súd nie je oprávnený zisťovať, či povinný naozaj vhodil kľúč do poštovej schránky oprávneného (resp. či nebol následne povinným aj odobratý) alebo či išlo o odovzdanie veci uvedenej v exekučnom titule - navyše za predpokladu keď aj samotný povinný spochybňuje jej presné určenie. Exekučný súd tak z predloženej fotokópie nemá za preukázané, že v skutočnosti došlo k odovzdaniu veci do dispozičnej sféry oprávneného, v dôsledku čoho by došlo k splneniu povinnosti priznanej exekučným titulom. Súd je toho názoru, že za takejto situácie k splneniu povinnosti povinného z exekučného titulu mohlo dôjsť len za predpokladu, že by bolo jednoznačne preukázané, že odovzdávaná vec - kľúč skončila vo výlučnej dispozičnej sfére oprávneného, t.j. preukázateľné odovzdanie kľúča oprávnenému. Avšak za predpokladu, keď obaja účastníci konania (oprávnený aj povinný) majú podľa lustrácie v registri obyvateľov rovnakú adresu (bez ohľadu na skutočnosť, či sa na danej adrese reálne zdržiavajú), t.j. zrejme majú aj spoločný prístup k poštovej schránke, nie je možné jednoznačne preukázať, nie len to či povinný reálne odovzdal vec do

poštovej schránky (aj napriek čestnému prehláseniu dvoch svedkov a fotografii priloženej k návrhu), ale ani skutočnosť, či kľúč skutočne prevzal oprávnený.

18. V danej súvislosti súd poukazuje na ust. § 568 OZ, v zmysle ktorého mohol v danej situácii povinný uložiť kľúč aj do notárskej úschovy, čím by bol záväzok vyplývajúci z exekučného titulu splnený. Dlužník má totiž nielen povinnosť, ale aj právo splniť svoj dlh a zbaviť sa tým existujúceho záväzku. Súd uvádza, že z pragmatického hľadiska však nemožno vylúčiť situáciu, keď k reálnemu splneniu záväzku (resp. dlhu) nemôže dôjsť z dôvodov na strane veriteľa. Pokiaľ povinný namietal, že oprávnený nijakým spôsobom s povinným nekomunikoval, t.j. neposkytol súčinnosť nutnú na splnenie povinnosti uloženej exekučným titulom, práve ust. § 568 OZ umožňuje dlžníkovi uložiť predmet plnenia (kľúč ako hnutelnú vec) do notárskej úschovy, s účinkami splnenia dlhu (tzv. solučná úschova). V danej situácii, t.j. pri odovzdaní predmetu do notárskej úschovy, by za podmienok taxatívne vymedzených vo vyššie uvedenom zákonom ustanovení došlo k splneniu povinnosti stanovenej exekučným titulom a to dokonca aj bez reálneho prevzatia veci zo strany oprávneného.

19. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nezistil žiadne iné skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nepeňažného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd na základe uvedených skutočností považuje podaný návrh na zastavenie exekúcie za neodôvodnený, a preto v súlade s ustanovením § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, a s prihliadnutím na skutočnosť, že exekúcia je vedená na podklade vykonateľného exekučného titulu po formálnej aj materiálnej stránke, návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinnému ako neúspešnému účastníkovi konania náhradu trov exekučného konania vzniknutých v dôsledku zastupovania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.